

Cultureel Cynisme

Meest laptoppend, een enkeling nog in 'n schrift,
met bemoedigende schouderklop, zonder zakgeld of gage,
te duiden als een bevlieging, een modegril, 'n rage??
Bernhezer dichtkunst zit heden ten dage in de lift.

Maar wat heb je aan 'n dichter
op een warme zomerdag?
Je wou dat er een opener
in het keukenlaatje lag.
En wat heb je aan 'n fietsende dichter
als je buurman je naar het leven staat?
Je wou dat een rijdende rechter
halt hield in de straat.

En wat aan een fluitende dichter
als je zelf niks te makken hebt,
en jouw bakker je zonder mikken
zijn zaak uitmept?
Wie taalt er naar fraaie dichterszinnen,
juist als je aan het minnespel wilt beginnen?

Misschien wel degene die niet te vrijen heeft
of voor dood en enge ziekten beeft?
Of bij het geopend graf op de dodenakker,
dan wordt in alle omstanders de poëet plots wakker.

Dan wil een ieder wel dichter zijn,
de laatste paar dagen voor Sinterklaas,
of in het aanschijn van Magere Hein,
maar dan ben je te laat, helaas.

In Bernheze hebben we geen Campert, Komrij of Kopland,
of Van den Vondel, Guido Gezelle.
We zullen het met onze bescheiden kwaliteiten moeten stellen.
Toch is hier hetzelfde als elders aan de hand,
het voelt pas als een grote pijn, een groot gemis
als de laatste dichtregel wegbezuinigd is.

Klumpke

Reacties: klumpke.50@wanadoo.nl